

Sygn. akt I KK 167/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kapiński

SSN Igor Zgoliński

Protokolant Katarzyna Gajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej, Małgorzaty Kozłowskiej
w sprawie S. D. oskarżonego z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o
przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o
przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., L. Ł. skazanego z art. 55 ust. 3
ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i K. P. oskarżonego z
art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art.
56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11
§ 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 4 października 2022 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Okręgowego w Suwałkach

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 22 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa 111/20

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. akt II K 42/19,

1. uchyla zaskarżony wyrok w odniesieniu do S. D. w części zmieniającej wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 20 lutego 2020r., sygn. II K 42/19, uniewinniającego tego oskarżonego od popełnienia czynu przypisanego mu w punkcie I wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym,

2. w pozostałym zakresie oddala kasację prokuratora jako oczywiście bezzasadną, kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w tej części obciążając Skarb Państwa.

3. zasądza na rzecz adw. A. D. kwotę 738 (siedemset trzydzieści dziewięć) złotych w tym 23% VAT za obronę z urzędu skazanego L. Ł. przed Sądem Najwyższym w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 20 lutego 2020 roku sygn. akt II K 42/19 skazał S. D. na karę 6 lat pozbawienia wolności oraz na karę 200 stawek dziennych grzywny po 50 złotych stawka, L. Ł. na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, T. M. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 200 stawek dziennych grzywny po 50 złotych stawka, K. P. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli prokurator, obrońca S. D. i L. Ł. oraz S. D.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 22 czerwca 2021 roku, sygn. akt II AKa 111/20 po rozpoznaniu apelacji zaskarżony wyrok uchylił w części dotyczącej T. M. i postępowanie w tym zakresie umorzył, zmienił zaś zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił S. D. od przypisanego mu w punkcie I czynu, uchylił rozstrzygnięcie o karze łącznej, następnie uniewinnił L. Ł. od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt III, w ramach czynu z pkt II wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności i karę 200 stawek dziennych grzywny po 50 zł stawka, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wniósł prokurator, zarzucając mu:

1. rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia dotyczącego S. D., a mianowicie art. 433 § 2 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 458 kpk polegające na przeprowadzeniu wadliwej kontroli odwoławczej poprzez jednostronną, powierzchowną, dowolną i wybiórczą ocenę dowodów oraz brak wszechstronnej i wnikliwej analizy całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie z pominięciem dowodów przemawiających na niekorzyść skazanego S. D., z pominięciem zasad logicznego rozumowania oraz w sprzeczności ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, bez wykazania w uzasadnieniu orzeczenia dlaczego Sąd odwoławczy nie uznał dowodów niekorzystnych dla w/w stanowiących jednocześnie podstawę skazania S. D. przez Sąd I instancji, a jedynie oparł się na wyjaśnieniach S. D. kwestionujących jego współsprawstwo w czynie kwalifikowanym z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wyrwanych z szerszego kontekstu fragmentach utrwalonych rozmów w/w z L. Ł., co w konsekwencji doprowadziło do wydania wadliwego rozstrzygnięcia poprzez zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach i uniewinnienie S. D. od popełnienia zarzuconego mu czynu, przy jednoczesnym braku rozważenia wypełnienia przez S. D. swoim zachowaniem co najmniej znamion czynu z art. 57 ust. 2 w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
2. rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia dotyczące K. P., a mianowicie art. 433 § 2 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk polegające na nienależytym, lakonicznym i ogólnikowym ustosunkowaniu się do podnoszonych przez oskarżyciela publicznego w środku odwoławczym zarzutów i wniosków kwestionujących prawidłowość poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych dotyczących winy skazanego K. P., ogólnikowe odniesienie się do wyartykułowanego zarzutu apelacyjnego bez podania konkretnych i rzeczowych argumentów, dla których nie został on uwzględniony, a próbujących jednocześnie przeprowadzoną przez Sąd I instancji ocenę dowodów wykraczającą poza reguły wskazane w przepisie art. 7 kpk, co w konsekwencji doprowadziło do utrzymania w

mocy wadliwego wyroku w części dot. uniewinnienia K. P. od popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu;

3. rażące naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na treść orzeczenia dotyczącym L. Ł., a mianowicie art. 433 § 2 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 458 kpk polegające na przeprowadzeniu wadliwej kontroli odwoławczej poprzez jednostronną, powierzchowną, dowolną i wybiórczą ocenę dowodów oraz brak wszechstronnej i wnikliwej analizy całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie z pominięciem dowodów przemawiających na niekorzyść skazanego L.Ł., bez wykazania w uzasadnieniu orzeczenia dlaczego Sąd odwoławczy nie uznał dowodów stanowiących podstawę skazania L. Ł. przez Sąd I instancji, poprzez uznanie, iż oskarżony L. L. nieświadomie posiadał broń palną bez wymaganego przepisami pozwolenia w oparciu o lakoniczne wyjaśnienia podejrzanego, iż nabył ją na straganie, a także luźną i wybiegającą poza specjalność biegłego C. D. wypowiedź co do zaobserwowanej okoliczności w zakresie miejsc handlu bronią, co przyczyniło się w konsekwencji do uniewinnienia L. Ł. w instancji odwoławczej od zarzutu kwalifikowanego z art. 263 § 2 kk, przy jednoczesnym zaniechaniu poczynienia ustaleń u producenta dowodowej jednostki broni co do sposobu dystrybucji tego rodzaju broni, w tym możliwości legalnego nabycia go na straganie, cech konstrukcyjnych warunkujących określony przez producenta rodzaj broni i dedykowanej do niej amunicji, oznaczeń seryjnych danego rodzaju broni i ewentualnej możliwości ich usunięcia.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 czerwca 2021 r. sygn. II AKa 111/20 i utrzymanego nim wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach w części dotyczącej skazanego K. P. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 czerwca 2021 r. sygn. II AKa 111/20 w części dotyczącej skazanych S. D. i L. Ł. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi odwoławczemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Okręgowego w Suwałkach okazała się w części zasadna, tj. odnośnie do zarzutu zawartego w pkt 1 dotyczącego S. D.

uniewinnionego przez sąd Apelacyjny w Białymstoku od popełnienia czynu przypisanego mu przez Sąd Okręgowy w pkt 1 wyroku. W pozostałym zaś zakresie dotyczącym zarzutów z punktu 2 i 3 przedmiotową kasację uznano za oczywiście bezzasadną. W związku z tym zgodnie z treścią art 535 § 3 kpk uzasadnienie w niniejszej sprawie ograniczone zostało tylko do analizy zarzutu z punktu 1, którego uwzględnienie skutkowało uchYLENIEM w części zaskarżonego wyroku i przekazaniem w tym zakresie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Podzielić należy stanowisko skarżącego prokuratora, że reformatoryjny wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku dotyczący oskarżonego S. D. dotknięty jest rażącym naruszeniem wymienionych w zarzucie z punktu 1 przepisów prawa procesowego polegającej na przeprowadzeniu w omawianym zakresie wadliwej kontroli odwoławczej poprzez jednostronną, powierzchowną, dowolną i wybiórczą ocenę dowodów oraz brak wszechstronnej i wnikliwej analizy całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie z pominięciem dowodów przemawiających na niekorzyść S. D. oraz z naruszeniem zasad logicznego rozumowania. Wskazane przez prokuratora uchybienie mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Analiza treści tej części uzasadnienia wyroku Sądu drugiej instancji, która odnosi się do oskarżonego S. D. wskazuje na zasadność stanowiska prokuratora odnośnie przeprowadzenia w omawianym zakresie wadliwej kontroli odwoławczej poprzez dowolną i wybiórczą ocenę dowodów w postaci materiału z kontroli operacyjnej. W tym zakresie Sąd Apelacyjny uznał, że „analizując wszystkie zarejestrowane rozmowy należy przyznać rację oskarżonemu, że brak jest rozmowy z której wynikałoby, że zabezpieczone w niniejszej sprawie narkotyki zostały zakupione w Holandii przez S. D.”. Sąd odwoławczy uznał bowiem że użyte w rozmowie przez S. D. sformułowanie „bo ja chcę razem do ciebie się dorzucić” może być różnie interpretowane. Zdaniem tego sądu nie można wykluczyć, że wymieniony oskarżony chciał razem z L. Ł. kupić większą ilość narkotyków, żeby uzyskać niższą cenę. W ocenie Sądu odwoławczego nie można w każdym razie jednoznacznie uznać, że S. D. chodziło o to, żeby przekazać zakupione przez niego narkotyki L. Ł. celem przewiezienia ich do Polski. W konsekwencji tego w

wyniku dokonanej na stronie 19-20 uzasadnienia wyroku analizy zarejestrowanych rozmów telefonicznych Sąd Apelacyjny uznał, że w niniejszej sprawie nie ma dowodów na to, że S. D. uczestniczył w zakupie i przewiezieniu środków odurzających i substancji psychotropowych zabezpieczonych podczas zatrzymania T. M.. W konsekwencji tego uznano, że na podstawie materiałów z kontroli operacyjnej można jedynie domniemywać, że wskazany oskarżony kupił w Holandii narkotyki, ale brak jest dowodów na to że przekazał jej L. Ł..

W ocenie Sądu Najwyższego powyższe stanowisko Sądu drugiej instancji zostało w sposób skuteczny zakwestionowane przez skarżącego prokuratora w ramach zarzutu określonego w pkt 1 omawianej kasacji oraz logiczne i przekonujące argumenty zawarte na stronie 13-14 jej uzasadnienia.

Zasadnie bowiem stwierdzono, że zgodnie z treścią komunikatów z zarejestrowanych rozmów telefonicznych oraz na podstawie sporządzonej analizy kryminalistycznej i oględzin nawigacji samochodowej ustalono, że pomiędzy godziną 19:40 a godziną 21:21 w miejscowości G. na parkingu przy barze na rogu ulicy [...] doszło do spotkania pomiędzy L. Ł. i H. Ł. a S. D. a K. P.. Przytoczona zaś przez Sąd drugiej instancji rozmowa z dnia 22 listopada 2017 roku z godziny 23:39 dotyczy połączenia telefonicznego S. D. z użytkownikiem numeru [...] ([...]) o danych R. P., nie zaś z L. Ł. i nie ma związku ze spotkaniem odbytym wcześniej, co wynika między innymi z analizy kryminalistycznej połączeń telefonicznych. Podzielić zatem należy stanowisko autora kasacji, że zawarty na stronie 19 i 20 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wywód Sądu odwoławczego odnośnie chronologii zdarzeń jest dotknięty błędem logicznym, który miał wpływ na treść wydanego odnośnie oskarżonego S. D. wyroku. W kontekście zaś rażącej obrazy art. 410 kpk prokurator zasadnie zarzucił Sądowi II instancji dokonanie w sposób wybiórczy analizy rozmowy telefonicznej L. Ł. i S. D. z dnia 25 listopada 2017 roku godzina 19:09, która nastąpiła po fakcie zatrzymania kuriera i utracie ładunku. W omawianym zakresie wykazano w sposób przekonujący, że Sąd Apelacyjny zignorował całkowicie treść wskazanej rozmowy w jej początkowej części w postaci wymiany zdań pomiędzy L. Ł. a S. D., którą przytoczono na stronie 14 uzasadnienia kasacji. Zdaniem Sądu Najwyższego uwzględnienie całości przedmiotowej rozmowy oraz materiałów z kontroli operacyjnej rozmów telefonicznych w

pozostałym zakresie poddaje w wątpliwość zasadność stanowiska Sądu odwoławczego, które zostało przytoczone we wcześniejszej części rozważań odnośnie sposobu oceny tego materiału dowodowego oraz wniosków jakie Sąd ten wysnuł z jego analizy i które zawarł na stronach 19-20 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Należało zatem uznać, że prokurator skutecznie wykazał, że dokonana przez Sąd odwoławczy ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zabezpieczonych podczas kontroli operacyjnej rozmów telefonicznych, która stała się podstawą radykalnej zmiany wyroku sądu pierwszej instancji w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu S. D. w pkt 1 wyroku, była oceną która rażąco odbiegała od standardów wynikających z art. 7 kpk w zw. z art 410 kpk co w konsekwencji miało istotny wpływ na treść orzeczenia.

Z tego też względu Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części uniewinniający oskarżonego S. D. od popełnienia czynu przypisanego mu w pkt 1 wyroku Sądu pierwszej instancji i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym

Dokonując kolejny raz kontroli instancyjnej we wskazanym zakresie Sąd odwoławczy podda prawidłowej analizie zarzuty apelacyjne oraz całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dotyczącego S. D., respektując przy tym także zasadę swobodnej oceny dowodów określoną w art. 7 kpk oraz treść art. 410 kpk. Przeprowadzone postępowanie kontrolne zwieńczy wydaniem orzeczenia realizującego standard sprawiedliwości prawnomaterialnej i proceduralnej, które jeśli zaktualizują się taka potrzeba, uzasadni w sposób respektujący obowiązujące w tym zakresie wymagania kodeksowe.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[as]